

Στην έρημο Γκόμπι της νότιας Μογγολίας

Ανακαλύφθηκε ο πρώτος αμφίβιος σαρκοβόρος δεινόσαυρος

Δημοσίευση: 06 Δεκ 2017, 20:41 | Τελευταία ενημέρωση: 06 Δεκ 2017, 20:41

Ο υπό εξέταση δεινόσαυρος ζούσε στην Κρητιδική περίοδο, πριν από περίπου 75 εκατομμύρια χρόνια

Τον πρώτο αμφίβιο σαρκοβόρο δεινόσαυρο, που έμοιαζε λίγο με κύκνο και λίγο με πάπια, ανακάλυψαν παλαιοντολόγοι στην έρημο Γκόμπι της νότιας Μογγολίας.

Ο ασυνήθιστος δεινόσαυρος (*Halszkaraptor escuilliei* ή εν συντομία *Halszka*) ζούσε στην Κρητιδική περίοδο, πριν από περίπου 75 εκατομμύρια χρόνια, και περνούσε, τουλάχιστον ένα μέρος του χρόνου του, στο νερό.

Ο λαιμός του έμοιαζε με κύκνου και τα μπροστινά πόδια του με πάπιας, ενώ το σώμα του διέθετε και άλλα περίεργα χαρακτηριστικά, που θυμίζουν ένα μείγμα υδρόβιου ερπετού και πουλιού.

Οι ευρωπαίοι, καναδοί και μογγόλοι ερευνητές, με επικεφαλής τον Αντρέα Γκάου του Ιταλικού Γεωλογικού και Παλαιοντολογικού Μουσείου «Τζιοβάνι Καπελίνι» της Μπολόνια, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό

"Nature", πραγματοποίησαν τρισδιάστατη ανάλυση του σκελετού του απολιθώματος στις εγκαταστάσεις του Ευρωπαϊκού Συγχρότρου (μικροτομογραφία ακτίνων-Χ πολλαπλής ανάλυσης).

Οι επιστήμονες εκτιμούν ότι πρόκειται για ένα άγνωστο έως σήμερα είδος αμφίβιου θηρόποδου, που περπατούσε στα δύο του πόδια όταν βρισκόταν στην ξηρά. Από την άλλη, χρησιμοποιούσε τόσο τα πόδια του σαν της πάπιας, που διέθεταν φονικά δρεπανόμορφα νύχια, όσο και το μακρύ λαιμό του κύκνου, αφενός για να προχωρά και να κάνει ελιγμούς μέσα στο νερό και αφετέρου για να κυνηγά την τροφή του.

Το νέο απολιθώμα, μαζί με δύο άλλα αιγιματικά απολιθώματα, δημιουργούν μια νέα υποοικογένεια δεινοσαύρων (*Halszkaraptorinae*), συγγενική με τον Βελοσιράπτορα (*Velociraptor*).

Ενώ τα θηρόποδα, που περιλαμβάνουν όλους τους σαρκοβόρους δεινόσαυρους (Τυρανόσαυρο, Βελοσιράπτορα κ.ά.), είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος στην ξηρά, δεν είχαν καταφέρει να κυριαρχήσουν αντίστοιχα στο νερό. Όμως, η νέα ανακάλυψη δείχνει ότι μερικά τουλάχιστον θηρόποδα είχαν κάνει τις αναγκαίες ανατομικές αλλαγές, ώστε να μπορούν να προσαρμοστούν και σε υδρόβια περιβάλλοντα.